

РОЗДІЛ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА ЯК СТРАТЕГІЧНА ЦІЛЬ УКРАЇНИ
STATE INFORMATION POLICY AS A STRATEGIC GOAL OF UKRAINE

У статті досліджено поняття та розкрито зміст державної інформаційної політики, її основні напрями та головні етапи формування, а також відзначено, що нині державна інформаційна політика належить до числа найбільш актуальних проблем, які досліджуються науковцями. Окреслено різноманітні підходи до дефініції «державна інформаційна політика» та надано її авторське трактування. Наведено періодизацію розвитку державної інформаційної політики України, визначено ключові функції та чинники, які впливають на її формування і становлення. Звернено увагу на розвиток інформаційної політики країн ЄС як ключового орієнтира для України в розвитку євроінтеграційних та глобалізаційних процесів. Акцентовано увагу на тому, що формування ефективної інформаційної політики належить до стратегічних цілей країни, тому потребує особливих зусиль. Визначено, що від рівня управління національним інформаційним простором залежить стан політичного, економічного, оборонного та інших складників безпеки України, що особливо важливо в умовах інформаційної війни, яку переживає Україна з боку Росії.

Ключові слова: інформація, інформаційна політика, інформаційне суспільство, інформаційні ресурси, інформаційні процеси, євроінтеграція, інформаційна війна, стратегічна ціль, інформаційні технології, інформаційна зброя, комунікації, глобалізація, державна інформаційна політика.

В статті досліджено поняття і раскрыто содержание государственной информационной политики, ее основные направления

и основные этапы формирования, а также отмечено, что в настоящее время государственная информационная политика входит в число наиболее актуальных проблем, которые исследуются учеными. Определены различные подходы к дефиниции «государственная информационная политика» и дана ее авторская трактовка. Представлены этапы периодизации развития государственной информационной политики Украины, определены ключевые функции и факторы, влияющие на ее формирование и становление. Обращено внимание на развитие информационной политики стран ЕС как ключевого ориентира для Украины в развитии евроинтеграционных и глобализационных процессов. Обращено внимание на то, что формирование эффективной информационной политики относится к стратегическим целям страны, поэтому требует особых усилий. Определено, что от уровня управления национальным информационным пространством зависит состояние политической, экономической, оборонной и других составляющих безопасности Украины, что особенно важно в условиях информационной войны, которую переживает Украина со стороны России.

Ключевые слова: информация, информационная политика, информационное общество, информационные ресурсы, информационные процессы, евроинтеграция, информационная война, стратегическая цель, информационные технологии, информационное оружие, коммуникации, глобализация, государственная информационная политика.

УДК 35.073.51

<https://doi.org/10.32843/infrastructure33-7>

Апостолук О.З.

к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління
Тернопільський національний економічний університет

The concept and content of the state information policy, its main directions and the main stages of its formation are explored in the article. Different approaches to the definition «state information policy» are explored and author's interpretation of it's given. The periodization of the development of the state information policy of Ukraine is given, its key functions and factors influencing its formation and formation are defined, five of its basic periods, from 1991 to 2016, are identified, three aspects are considered as its basis: development of national legislation as the legal basis for this policy, the structure and content of governance in this area, as well as the state and changes in the information sphere of Ukraine. Its keys and functions and factors are defined. The major attention is paid to the development of the information policy of the European Union countries as the key guide point of the development of European integration and globalization processes for Ukraine. Given the priority areas for the development of state information policy, it is emphasized that this list is not permanent, but it is constantly changing as a result of the dynamic development of society and the development of IT technologies. The attention is focused on the fact that the information policy is an integral part of the management system in the information society. The emphasis is placed on the fact that the formation of an effective information policy belongs to the country's strategic goals and therefore requires special efforts. It has been determined that the state of political, economic, defense and other components of Ukraine's security depends on the level of controllability of the national information space, which is especially emphasized in the context of the information war that Ukraine faces from Russia. Russia is waging an information war against Ukraine, which is an integral part of the hybrid war. It is noted that in this situation, an adequate informational counteraction, a balanced state information policy is necessary. Based on the studies, it is reasonable to further study public policy and develop theoretical and methodological grounds and recommendations regarding its formation and implementation.

Key words: information, information policy, information society, information resources, information processes, eurointegration, information war, strategic goal, information technologies, information weapons, communications, globalization, state information policy.

Постановка проблеми. Державна інформаційна політика є невід'ємною частиною всієї системи управління, від неї залежить стан політичного, економічного, оборонного та інших складників безпеки України. Основні завдання

державної інформаційної політики: створення інформаційного середовища; модернізація інформаційної інфраструктури; розвиток інформаційних і телекомунікаційних технологій; ефективно використання національних інформаційних ресурсів;

утвердження інформаційного суверенітету України тощо.

Формування ефективної державної інформаційної політики належить до стратегічних цілей будь-якої країни, тому потребує особливої уваги та поглибленого вивчення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Окремі теоретичні та практичні аспекти формування і реалізації державної інформаційної політики розглянуто в сучасних вітчизняних дослідженнях А. Арістової, І. Березовської, Л. Губерського, В. Іванова, С. Камінського, С. Макаренка, Ю. Нестеряка, С. Москаленка, Ю. Мохової, А. Савича, В. Степанова, Д. Русака, О. Твердохліба, О. Шевчука та ін. Авторами найвизначніших праць, що становлять методологічну основу даної проблеми, є низка зарубіжних учених: Д. Белл, М. Кастельс, Й. Масуда, К. Мей, Е. Тоффлер та ін.

Проте основні аспекти державної інформаційної політики потребують подальшого дослідження. Аналіз запропонованих вищезазначеними авторами положень інформаційної політики спонукає до нових досліджень, ураховуючи той факт, що Україна знаходиться на етапі становлення інформаційного суспільства, включаючи процеси її інтеграції у світове інформаційне співтовариство. Актуальність цього дослідження підсилюється тим фактором, що в нинішніх умовах фактичної інформаційної війни в Україні, викликаній як внутрішніми, так і зовнішніми чинниками, зокрема агресією Росії, необхідний пошук нових засобів державного регулювання інформаційної політики.

Постановка завдання. Метою дослідження є вивчення сутності, головних напрямів розвитку державної інформаційної політики як стратегічної цілі держави Україна, а також обґрунтування шляхів її поліпшення.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Становлення і розвиток інформаційного суспільства в Україні потребує формування єдиної державної інформаційної політики, яка б забезпечувала розвиток інформаційного простору України, створення системи державних стратегічних комунікацій, популяризувала б країну та її цінності у світі, здійснювала інформаційну реінтеграцію тимчасового непідконтрольних територій Луганської, Донецької областей, тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та протидіяла інформаційній війні, яку веде Російська Федерація проти України. У сучасному світі в умовах глобалізації і зростання ролі інформації від здатності держави розробити та реалізувати ефективну інформаційну політику значною мірою залежать розвиток країни та її майбутнє.

Передусім вважаємо за необхідне проаналізувати сам термін «державна інформаційна політика», який слід розглядати як сукупність взаємоузгоджених та взаємозумовлених конкретних

концептуальних ідей, побудованих з урахуванням інтересів та потреб громадян, суспільства, держави у сфері інформації. У Законі України «Про інформацію» державна інформаційна політика визначається як сукупність основних напрямів і способів діяльності держави з одержання, використання, поширення та зберігання інформації [9].

Ціла низка науковців дає своє трактування цього поняття. Як зазначає О. Токар, «об'єктом інформаційної політики є національна інформаційна сфера з усіма її компонентами» [12, с. 131]. Ю.М. Іванченко під державною інформаційною політикою розуміє «сукупність основних напрямів і способів діяльності держави з отримання, використання, поширення та зберігання інформації» [3]. Заслугує на увагу визначення даного терміна, яке дає В. Негодченко. Він аналізує основні напрями державної інформаційної політики в Україні через призму положення адміністративного і конституційного права та через вивчення досвіду у сфері наукового визначення й нормативного закріплення цього поняття. Автор вважає, що державна інформаційна політика – це сукупність напрямів і способів реалізації цілого комплексу взаємопов'язаних заходів правового та організаційного характеру, спрямованих на отримання, використання, поширення й зберігання інформації, у результаті чого відбувається процес впливу вповноважених на те суб'єктів (насамперед відповідальних органів державної влади) на об'єкт управління для досягнення необхідного результату [7]. Таким чином, автор акцентує увагу на тому, що в рамках реалізації державної інформаційної політики відбувається врегульована норма права діяльність уповноважених на те суб'єктів із метою втілення в життя різноманітних механізмів отримання, використання, поширення та зберігання інформації. Ю.В. Нестеряк пропонує власне бачення загальної моделі інформаційної політики держави, в якій основну увагу акцентовано на суспільній підпорядкованості засобів масової комунікації, що мають виконувати притаманні їм функції. Роль держави у цьому процесі, на думку автора, повинна полягати не в прямому регулюванні їхньої діяльності, а в забезпеченні інформаційних прав та свобод особистості, громади і суспільства [8, с. 76]. В. Вакулич та О. Бухтатий стверджують, що в мінімізованому сенсі державна інформаційна політика означає не що інше, як цілеспрямований потік певної інформації, який так чи інакше контролює держава [1, с. 97]. Ю.Л. Мохова у своєму дослідженні доходить висновку, що інформаційна політика в широкому сенсі охоплює три основні напрями:

1. урядове створення і поширення інформації – включає у себе державне фінансування досліджень і розробок, а також державне створення такої інформації, як статистика, поширення

законодавства та адміністративних рішень, культурні матеріали і т. д.;

2. розроблення, регулювання і використання інформаційної структури – регулювання телефонії та мовлення, інфраструктура для шкіл і бібліотек, безпека й цілісність інфраструктури і т. д.;

3. інституційна та юридична інфраструктура – включає участь держави в міжнародних договорах і організаціях, правила конфіденційності, анти-монопольну політику, безпеку, а також політику у сфері інтелектуальної власності [6].

Існування різних підходів до трактування поняття «державна інформаційна політика» свідчить про те, що нині у вітчизняному науковому просторі немає єдиного погляду на цю проблему, яка сьогодні є дискусійною та формує попит на її дослідження. Окремі проблеми прикладного характеру не отримали належного вирішення і залишаються недостатньо дослідженими.

Вітчизняна практика формування й реалізації державної інформаційної політики протягом тривалого часу розвитку українського суспільства зазнавала і зазнає значних перетворень та трансформацій. Слід зазначити, що з моменту проголошення незалежності України був започаткований процес її формування. Базовою основою її становлення став Закон України «Про інформацію». Значення цього нормативно-правового документа досить влучно описав Ю.В. Нестеряк, який відзначив, що в ньому було утверджено інформаційний суверенітет України, сформовано правові засади міжнародного співробітництва в галузі інформації, закріплено право громадян на інформацію [8, с. 113].

Періодизацію розвитку державної інформаційної політики України запропонував В. Дрешпак:

1-й період (1991–1994 рр.) характеризується процесами формування правових основ регулювання інформаційної сфери України, визначення основних напрямів державної інформаційної політики;

2-й період (1995–1999 рр.) визначався процесами конституційного унормування основоположних принципів у сфері інформації та свободи слова, прийняттям нових законів, що регулюють найрізноманітніші аспекти інформаційних відносин, та поправок до раніше прийнятих законів;

3-й період (2000–2004 рр.) характеризується спробами уніфікувати нормативно-правову базу у сфері інформаційних відносин та конкретизувати напрями і завдання державної інформаційної політики України;

4-й період (2005–2010 рр.) характеризується суттєвим зниженням темпів законотворчості в інформаційній сфері і відсутністю кардинальних змін у системі управління галузями інформаційної сфери, намаганнями лібералізувати комунікативну політику органів публічної влади, наблизити

до європейських стандартів державну політику у сфері ЗМІ;

5-й період (із 2011 р.) характеризується, насамперед, процесами модернізації інформаційної сфери у цілому, що вимагає постійного вдосконалення її правового регулювання та, можливо, змін у системі управління її галузями. На думку вченого, завершальна стадія становлення державної інформаційної політики – початок 2016 р. [2, с. 43].

Досліджуючи шлях становлення й розвитку державної інформаційної політики за період незалежності України, В.М. Дрешпак виокремлює п'ять базових періодів, беручи за основу запропонованої класифікації три основні аспекти: розвиток національного законодавства як правової основи цієї державної політики; структура та зміст діяльності суб'єкта управління у цій сфері; стан та основні зміни об'єкта управління – інформаційної сфери України. Це, на нашу думку, дає можливість детально характеризувати стан справ у визначених хронологічних межах.

Пріоритетні напрями державної інформаційної політики визначено Законом України «Про інформацію», а саме:

- забезпечення доступу кожного до інформації;
- забезпечення рівних можливостей щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації;
- створення умов для формування в Україні інформаційного суспільства;
- створення інформаційних систем і мереж інформації;
- постійне оновлення, збагачення та зберігання національних інформаційних ресурсів;
- забезпечення інформаційної безпеки України;
- сприяння інформаційній співпраці в інформаційній сфері та входження України до світового інформаційного простору [9].

Низка вчених, погоджуючись у цілому з переліченими вище напрямками державної інформаційної політики, пропонує до їх числа додати, зокрема, формування і захист державних інформаційних ресурсів, забезпечення умов для розвитку і захисту всіх форм власності на інформаційні ресурси, сприяння формування ринку інформаційних ресурсів, послуг, інформаційних систем і технологій, засобів їх забезпечення та ін. [7; 8].

Можна зробити висновок, що перелік пріоритетних напрямів державної інформаційної політики не є сталим, він постійно змінюється. Ці напрями визначаються і розширюються не тільки динамічністю суспільного життя, а й насамперед розвитком ІТ-технологій та необхідністю державного регулювання інформаційних відносин.

Інформаційна політика є невід'ємною частиною системи управління в умовах переходу від індустріального до інформаційного суспільства. Інформаційна політика встановлює умови, за яких

реалізуються всі управлінські рішення і політична діяльність. Зростаюча роль інформації в системі управління зумовлює інтерес до подальшого її вивчення. Формування ефективної інформаційної політики належить до стратегічних цілей будь-якої країни, тому потребує особливої уваги. Від неї великою мірою залежить стан політичного, економічного, оборонного та інших складників безпеки України.

За роки незалежності Україна постійно декларує демократичний шлях розвитку, який передбачає свободу слова і вільний доступ до інформації. Слід констатувати, що хоча Україна і стала на шлях демократичних перетворень більше двох десятиріч тому, але й досі ми бачимо недосконалість проведення державної інформаційної політики. З одного боку, влада проголошує європейський напрям розвитку, а з іншого – здійснює необґрунтований контроль над органами поширення інформації. Олігархи, які володіють засобами масової інформації, нав'язують свій формат ЗМІ. Проте процеси глобалізації, Інтернет стирають перешкоди для потоку інформації з-за кордону. Коли в країні нестабільна економічна, політична, соціальна ситуація, влада за допомогою державної інформаційної політики повинна постійно проводити роз'яснювальну роботу, щоб суспільство розуміло причини виникнення тих чи інших проблем і шляхи їх вирішення.

Сьогодні існує єдиний центральний орган виконавчої влади у сфері забезпечення інформаційного суверенітету України, зокрема з питань поширення суспільно важливої інформації в країні та за її межами, а також забезпечення функціонування державних інформаційних ресурсів, – Міністерство інформаційної політики України, яке було створене в грудні 2014 р. Міністерство забезпечує інформаційний супровід проектів та програм для громадськості, ЗМІ, МІП, залучає кошти неурядових організацій для реалізації своїх проектів. Даним міністерством створено низку проектів, спрямованих на протистояння російській пропаганді, оперативне поширення правдивих новин та спростування фейків.

Важливим є вивчення досвіду реалізації інформаційної політики європейських країн, який може бути використаний у процесі становлення української державної інформаційної політики. Власну інформаційну політику проводить більшість держав світу, але обсяги їхньої діяльності у цій сфері залежать від поставлених завдань та рівня зацікавленості конкретної країни в інтеграції до глобальної системи комунікації, від історичних чинників, політичного й економічного розвитку, фінансових і матеріальних ресурсів. Сучасна інформаційна політика розвинутих країн рухається в напрямі цілеспрямованого правового впорядкування відносин у національному інформаційному просторі,

приймаються необхідні законодавчі акти, перебудовується діяльність органів державної влади, які відповідають за формування та реалізацію інформаційної політики. В умовах розвитку євроінтеграційних процесів особливо важливою є інформаційна політика країн ЄС.

На думку А.С. Савича, «інформаційна політика ЄС – це політика європейського співробітництва у сфері комунікацій, узгоджена учасниками міжнародного співтовариства і спрямована на співробітництво в галузі інформації та комунікації» [10]. В її основу покладено доктрину Європейського інформаційного суспільства, що була проголошена ще в 1994 р. в доповіді «Європа та глобальне інформаційне суспільство», рекомендації Європейської Ради ЄС, основна ідея яких полягає у перенесенні акцентів із геополітики на технополітику (інформатику). У рамках ЄС реалізується близько 500 програм і проектів, спрямованих на всебічний розвиток інформаційного сектору, ефективність індустрії та впровадження високих технологій у сфері життєдіяльності країн ЄС [10].

Інформаційна політика України сьогодні реалізується в умовах інформаційної війни, нав'язаної з боку Російської Федерації. Поняття «інформаційна війна» в науковий обіг увів американський учений М. Маклюен, який проголосив тезу: «Істинно тотальна війна – це війна за допомогою інформації» [4]. Інформаційній війні притаманна інформаційна зброя – різновид зброї, головними елементами якої є інформація, інформаційні технології, інформаційні процеси, що застосовуються в інформаційному протиборстві. Мета інформаційної війни – послабити моральні й матеріальні сили противника та посилити свої власні. Головне завдання інформаційної війни – маніпулювання масами, вплив на свідомість людини. Сьогодні в Україні триває інформаційна війна, розв'язана Російською Федерацією, що є інформаційним забезпеченням російської агресії. Інформаційну війну проти України Росія вела протягом усіх років незалежності. Нині Росія веде структуровану інформаційну війну проти України, яка є складовою частиною гібридної війни. Щороку Росія витрачає проти України на інформаційну війну до 4 млрд дол. [5]. Прикладом інформаційних атак із боку Росії є нав'язування ідеї федералізації, надання російській мові статусу другої державної, проблематика паливно-енергетичного комплексу та ін. У період інформаційної війни, що створює загрозу національній безпеці України, необхідні адекватна інформаційна протидія та зважена державна інформаційна політика.

Висновки з проведеного дослідження. Отже, можна стверджувати, що нині державна інформаційна політика входить до числа найбільш актуальних проблем, які досліджується науковцями. Розглянувши різні підходи до розуміння

сутності поняття «інформаційна політика», можна узагальнити їх так: під державною інформаційною політикою слід розуміти сукупність напрямів діяльності держави в інформаційній сфері, які базуються на нормативно-правовій базі і передбачають, перш за все, посилення інформаційної безпеки держави, суспільства, особи й забезпечують їхні права та інтереси в інформаційній сфері. Основними суб'єктами даної політики виступають особистість, суспільство, держава. Сучасний стан суспільного розвитку, а також ситуація, що склалася в українському та світовому інформаційному просторі, потребують посилення ролі держави в процесі доступу громадян України до оперативної та об'єктивної інформації, у тому числі про перебіг подій на Сході України, гарантування захисту національного простору від негативних впливів. У зв'язку із цим великого значення набуває вироблення адекватної державної інформаційної політики, здатної протидіяти як внутрішнім, так і зовнішнім загрозам.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробленням теоретико-методологічних засад і практичних рекомендацій щодо формування і реалізації державної інформаційної політики.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

- Вакулич В.М., Бухатий В.М. Державна інформаційна політика як механізм реалізації інформаційної функції сучасної держави. *Публічне управління: теорія та практика*. 2014. Вип. 1. С. 97–107. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pubupr_2014_1_17 (дата звернення: 23.05.2019).
- Дрешпак В.М. Концептуальні основи періодизації державної інформаційної політики України. *Аспекти публічного управління*. 2013. № 2. С. 41–47. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/aplup_2013_2_9 (дата звернення: 02.06.2019).
- Іванченко Ю.М. Сутність, головні напрями та способи державної інформаційної політики в Україні. *Державне управління: теорія та практика*. 2005. № 2. URL : <http://www.academy.gov.ua/ej/ej2/> (дата звернення: 31.05.2019).
- Інформаційна війна. URL : uk.wikipedia.org/wiki/інформаційна_війна (дата звернення: 07.07.2019).
- Інформаційна війна коштує Росії \$4 мільярди. URL : www.ukrinform.ua/ukr.news/2030605 (дата звернення: 14.07.2019).
- Мохова Ю.Л., Луцька А.І. Сутність та головні напрями державної інформаційної політики. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2016. № 1604. URL : <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1349> (дата звернення: 22.06.2019).
- Негодченко В. Основні напрями державної інформаційної політики в Україні. Підприємство, господарство і право. 2016. № 4. С. 77–81. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pgip_2016_4_15 (дата звернення: 29.05.2019).
- Нестеряк Ю.В. Державна інформаційна політика України: теоретико-методологічні засади : монографія. Київ : НАДУ, 2014. 292 с.
- Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII (зі змінами). URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2657-12> (дата звернення: 17.06.2019).
- Савич А.С. Європейські програми формування інформаційного простору ЄС. *Проблеми міжнародних відносин*. 2014. № 9. С. 169–182. URL : <http://vmv.kytmu.edu.ua/v/p09/12.pdf> (дата звернення: 12.06.2019).
- Твердохліб О.С. Європейський підхід до розроблення інформаційної політики держави актуальні проблеми. *Економіка*. 2016. № 3(177). С. 429–435.
- Токар О. Державна інформаційна політика: проблеми визначення концепту. *Політичний менеджмент*. 2009. № 5. С. 131–141. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/PoMe_2009_5_16 (дата звернення: 10.07.2019).

REFERENCES:

- Vakulich V.M., Bukhtatiy V. M. (2014) Derzhavna informatsiyna polityka yak Mekhanizm realizatsyyi informatsiynoyi Funktsiyi suchasnoyi derzhavy [State information policy as a mechanism of realization of information function of the modern state]. *Publichne upravlinnya: teoriya ta praktyka* (electronic journal). vol. 1., pp. 97-107. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pubupr_2014_1_17 (accessed 23 May).
- Dreshpak V.M. (2013) Kontseptual'ni osnovy periodizatsiyi derzhavnoyi informatsiynoyi polityky Ukrayiny [Conceptual bases of periodization of the state information policy of Ukraine]. *Aspekty publichnoho upravlinnya*. (electronic journal). vol. № 2. pp. 41-47. Available at http://nbuv.gov.ua/UJRN/aplup_2013_2_9 (accessed 2 June).
- Ivanchenko YU.M. (2005) Sutnist', Holovni napryamy ta Sposoby derzhavnoyi informatsiynoyi polityky v Ukrayini [The essence, main directions and ways of state information policy in Ukraine]. *Derzhavne upravlinnya: teoriya ta praktyka*. (electronic journal). vol. 2. Available at: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej2/> (accessed 31 May).
- Informatsiyna viyna [The information war] Available at: http://uk.wikipedia.org/wiki/informatsiyna_viyana. (accessed 7 July).
- Informatsiyna viyna koshtuye Rossyy 4 \$ mil'yardi [The information war costs Russia \$ 4 billion]. Available at: <http://www.ukrinform.ua/ukr.news/2030605>. (accessed 14 July).
- Mokhova YU.L., Luts'ka A.I. (2016) Sutnis' ta Holovni napryamky derzhavnoyi informatsiynoyi polityky [The essence and main directions of the state information policy]. *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok* (electronic journal). vol. 1604. Available at: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1349> (accessed 22 June).
- Nehodchenka V. (2016) Osnovni napryamy derzhavnoyi informatsiynoyi polityky v Ukrayini [Main directions of the state information policy in Ukraine]. *Pidpryyemnytstvo, hospodarstvo i pravo*. (electronic journal). vol. 4. pp. 77-81. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pgip_2016_4_15(accessed 29 May).
- Nesteryak Yu.V. (2014) Derzhavna informatsiyna polityka Ukrayiny: teoretyko-metodolohichni zasady [State information policy of Ukraine: theoretical

cal and methodological bases]: Kyiv: NADU, pp. 292. (in Ukrainian).

9. Pro informatsiyu: (1992) *Zakon Ukrainy* vid 02.10.1992 № 2657-XII (zi zminami) Available at: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>(accessed 17 June).

10. Savych A.S. (2014) Yevropeys'ki prohramy formyrovanye informatsiynoho prostoru YES [European programs for shaping the EU information space]. *Problemy mizhnarodnikh otnoshenyy*. (electronic journal). vol. 9. pp. 169-182. Available at: <http://vmv.kymu.edu.ua/v/p09/12.pdf> (accessed 12 June).

11. Tverdokhlib O.S. (2016) Yevropeys'kyi pidkhid do rozroblennya informatsiynoyi polityky derzhavy [The European approach to the development of the state information policy is a pressing problem] Aktual'ni problemy. *Ekonomika*. № 3 (177). pp. 429-435. (in Ukrainian).

12. Tokar O. (2009) Derzhavna informatsiyna polityka: problemy vyznachennya kontseptu [State information policy: problems of concept definition]. *Politychnyy menedzhment*. (electronic journal). vol. 5. pp. 131-141. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PoMe_2009_5_16 (accessed 10 July).

STATE INFORMATION POLICY AS A STRATEGIC GOAL OF UKRAINE

The purpose of the article. State information policy is an unknown part of the whole system of governance, which is found in various regional systems of management, economic, defense and other components of security of Ukraine. Basic information about this are: modernization of information infrastructure; available information and telecommunications technologies; effective review of national information resources; confirmation of information sovereignty of Ukraine.

The formulation of an effective public information policy is one of the strategic goals of any country and therefore requires special attention and in-depth study.

Methodology. The purpose of the article is to define the essence, the main directions of the development of the state information policy, as a strategic goal of the state of Ukraine and to find ways to improve it.

Results. The formation and development of the information society in Ukraine requires the formation of a unified state information policy that would ensure the development of Ukraine's information space, create a system of state strategic communications, promote Ukraine and its values in the world, carry out information reintegration of temporary uncontrolled territories of Luhansk, Donetsk region and Donetsk region. territory of the Autonomous Republic of Crimea and counteracted the information war waged by the Russian Federation against Ukraine. In today's world, in the context of globalization and the growing role of information, the development of the country and its future depends largely on the state's ability to develop and implement effective information policies.

Information policy is an integral part of the system of governance in the transition from the industrial to the information society. Information policy sets the conditions under which all management decisions and political activities are implemented. The growing role of information in the management system leads to interest in its further study. The formation of an effective information policy is one of the strategic goals of any country and therefore needs special attention. The state of political, economic, defense and other components of the security of Ukraine depends extent on it.

During the years of independence, Ukraine has consistently declared a democratic path of development, which envisages freedom of speech and free access to information. It should be noted that although Ukraine embarked on the path of democratic change more than two decades ago, we still see the imperfection of state information policy. On the one hand, the government proclaims a European direction for development, on the other hand it exercises unjustified control over the information dissemination bodies. The oligarchs who own the media are imposing their own media format. However, the processes of globalization, the hostel are eroding the flow of information from abroad. When an economic, political, social situation is unstable in the country, the government, with the help of the state information policy, must carry out constant explanatory work so that the society understands the causes of certain problems and the ways of solving them.

It is important to study the experience of implementing information policy of European countries, which can be used in the process of becoming a Ukrainian state information policy. Most countries in the world have their own information policies, but their scope of activity depends on the tasks and the country's interest in integration into the global communication system, historical factors, political and economic development, financial and material resources. Modern information policy of developed countries is moving in the direction of purposeful legal ordering of relations in the national information space, the necessary legislative acts are being adopted, the activity of state authorities responsible for the formation and implementation of information policy is being restructured. In the context of the development of European integration processes, information policy of EU countries is especially important.

Practical implications. Therefore, it can be argued that nowadays state information policy is among the most pressing problems being researched by scientists. Considering different approaches to understanding the essence of "information policy", we can summarize them as follows: state information policy should be understood as a set of activities of the state in the information sphere, which are based on the legal framework and include, first of all, enhancement of information security of the state, societies, individuals and their rights and interests in the information sphere. The main subjects of this policy are: personality, society, state. The current state of social development, as well as the current situation in the Ukrainian and world information space, need to strengthen the role of the state in the process of accessing Ukrainian citizens to prompt, objective information, including objective information on the course of events in the east of Ukraine. In this regard, it is of great importance to develop an adequate public information policy capable of counteracting both internal and external threats.

Value/originality. Prospects for further research are related to the development of theoretical and methodological foundations and practical recommendations for the formation and implementation of state information policy.